

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

XLIII. De ijs qui ad opus Dei, vel ad mensam tardè occurrunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

omnibus in vnum concurrentibus, per hanc moram Lectionis. Si quis fortè in assignato sibi commisso, fuerit occupatus, occurrat. Omnes ergo in vnum positi compleant: & exeuntes à completorio nulla sit licentia denudò cuiquam loqui aliquid. Quod si inuentus fuerit quisquam præuaricari hanc taciturnitatis regulam, grauiori vindictæ subiacet: Excepto si necessitas Hospitum superuenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid iusserit. Quod tamen & ipsum cum summa grauitate & moderatione honestissimè fiat.

1. (MOXVT SVRREXERINT A COENA.)
Intellige mox, largo modo: quia plerumq̄, differunt per horam, vel amplius: ne huiusmodi Lectio ob recentem cenam sit tediosa. Pro qua Lectione pulsatur primum Completorii signum, & fratres omnes in Capitulo conueniunt ad huiusmodi Lectionem.

2. (QUANTVM HORA PERMITTIT.) Aduertimus, prout infra ordinabimus spatia diei, quorum quodlibet opus suum habet, quod hora permittit tantum Lectionem vnus horæ quarta parte, & non ultra durare posse.

De ijs qui ad opus Dei, vel mensam tarde occurrunt. CAP. LXIII.

AD horam Diuini Officii mox vt auditū fuerit signum, relictis omnibus qualibet fuerint in manibus summa cum festinatione curratur: cū grauitate tamē, vt nō scurrilitas inueniat fomité. Ergo nihil operi Dei præponatur. Quod si quis ad Nocturnas Vigilias post Gloriam Psalmi 94. (quem propter

propter hoc omnino protrahendo & morose volumus dici) occurrerit: non stet in ordine suo in Choro, sed vltimus omnium stet, aut in loco quem talibus negligentibus seorsum constituerit Abbas, vt videatur ab ipso, vel ab omnibus: vsque dum completo Opere Dei publica satisfactione pœniteat. Ideo autē eos in vltimo aut seorsum iudicauimus debere stare: vt visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur. Nam si foras Oratorium remaneant, erit fortē talis qui se aut recollocet & dormiat, aut certē sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligno: sed ingrediatur intro, vt nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei post versum, Gloriam Primi Psalms, qui post versum dicitur occurrerit, lege qua supra diximus in vltimo steter, nec præsumat sociari Choro Psallentium vsque ad satisfactionem: nisi fortē Abbas licentiam dederit permissione sua, ita tamen vt satisfaciatur reus ex hoc. Ad Mensam autem qui ante versum nō occurrit, vt simul omnes dicant versum, & orent, & sub vno simulo omnes accedant ad mensam, qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit, vsque ad secundam vicem pro hoc corripatur: si denuō non emendauerit, nō permittatur ad mensæ communis participationem, sed sequesteratus à consortio omnium reficiatur solus, sublata ei portione sua vini, vsque ad satisfactionem & emendationem. Similiter autem patiat, qui ad illum versum non fuerit

præter

præbens, qui post cibum dicitur. Nec quisquã præsumat ante statutam horam vel postea quicquam cibi vel potus percipere. Sed & si cui offertur aliquid à Priore, & accipere renuerit : hora qua desiderauerit hoc quod prius recusauit, aut aliud omnino non percipiat, vsque ad emendationem congruam.

1. (AD HORAM DIVINI OFFICII.)

Quam solictos nos velit esse ad Diuina Officia Beatissimus Pater noster Benedictus in his verbis ostendit : Ideoque aliquid strictius suadente ratione, ab ipsa tamen regula non discedentes ordinandum duximus.

2. Vt videlicet ad nocturnas vigilias seruetur ad litteram regula : sed quando dicitur officium Beatæ Virginis, in principio nocturnalis officij, qui venerit post Hymnum genu flectat, & facto à Superiore signo vadat ad locum suum : qui verò post Gloriam primi Psalmi, genu flectat : & expectato Superioris signo se excuset, vel locum negligentium petat.

3. In Diurnis verò horis qui venerit post Hymnum qui præmittitur Psalmis, genu flectat vt supra, & vadat ad locum suum : si autem post Gloriam primi Psalmi, etiam in horis in quibus Hymnus non præmittitur Psalmis occurrerit, genu flectat, factoq; à Superiore signo excuset se, vel pœniteat vt supra.

4. Ad Lectionem verò qua dicitur ante Completorium, qui occurrerit postquam data benedictione, Lector incœperit legere, genu flectat, vt supra, & se excuset : aut vltimus sedeat.

5. Ad Completorium verò, si non interfuerit Le-

tionem, nec se excusauerit, quandocumque occurrerit, genuflectat, factoque à Superiore signo, se excuset, aut in ultimo stet: si vero se excusauerit, aut interfuerit Lectioni, & inde cum licentia recesserit, & post absolutionem, qua datur in principio Completorii venerit, genuflectat, expectatoque Superiore signo, vadat ad locum suum. Si vero post gloriam primi Psalmi venerit genuflectat ut supra, & se excuset, aut ultimam sedem petat.

6. (DVM COMPLETO OPERE DE PUBLICA SATISFACTIONE POENITEAT). Hec publica satisfactio actu fiat, potius quam verbo: propter silentium. Ideo huiusmodi frater, completo Diuino Officio, in medio Chori coram Superiore genibus flexis tamdiu maneat, quousque Superior faciat ipsi signum.

1. (VTSIMVL OMNES DICANT VERSVM) Declaramus sufficere, quod Frater intra ostium refectorij, cum Superior incipit versum Benedicite. Quo pronuntiato qui deinde ingreditur, genuflectant, factoque à Superiore signo surgant.

2. (PROPTER ID CORRIPIATVR) 2. Ordinamus, quod tam Negligentes, quam etiam qui fuerint iusta causa occupati, ut disciplina & militas ostēdatur genuflectant: & factō sibi signo Superiore surgant, & causam suae tarditatis Superiori pandant submissa voce, ut cognoscatur negligens à legitime occupato.

3. Seruitores vero Coquina licet genuflectant, non tamen se excusent: quia satis liquet eos legitime occupatos.

4. Si quis autem legitime occupatus non possit

ad Officium, vel exercitium, vel ad mensam, vel quando aliter Conuentus congregatur: excusationē suam per se, vel per alium faciat, dicendo Superiori causam suā occupationis.

5. Si vero alicui necesse fuerit discedere ab Officio, siue ab exercitio, siue à Conuentu quomodocunque congregato per paruum temporis spatium, licentiā à Superiore solo nutu petat: cui verò necesse esset discedere animo non redeundi, dicat causam Superiori, & super hoc obtineat licentiā particularem.

6. Pralati vero euntes ad alia Monasteria, pro benedictione, aut intrātes Chorum, vel Refectorium, si tardè eos contingat occurrere, non ob id genuflectant, nec etiam licentiā petant, si inde abire voluerint, nisi ibi fuerit Pater Praesidens.

De iis qui excommunicantur, quomodo satisfaciāt.

CAP. XLIV.

Qui pro grauiori culpa ab Oratorio, & à mēsa excommunicatur, hora qua opus Dei in Oratorio celebratur, ante fores Oratorij prostratus iaceat, nihil dicens, nisi tantū polito in terram capite. & prostratus, pronus omniū de Oratorio exeūtiū pedibus se proiciat. Et hoc tādīu faciat vsq; dū Abbas iudicauerit satisfactū esse. Qui dū iussus ab Abbate venerit, prouoluat se ipsius Abbatis pedibus, deinde omniū vestigiis Fratrum, vt orēt p̄ eo. Et tūc si iusserit Abbas recipiatur in choro vel in ordine quo Abbas decreuerit: ita sane vt